

ברcano לכהו אבון תפתאי. וההוא רוחא עלאה אתנגייד ואותמשיך לתחא ויכלין לאתקיימא בעולם. ובגינן כה לעולם חסדו דא הוא עולם דוד מלכיא. ובגין כה כתיב לעולם בלא ואיז. הנהו כה (אייה) היהו רוחא אתנגייד לההוא עולם, מטהון נפקי ברcano ותינו לכלה לא אתקימא. השטא דחו בני נשא אסתלק פלא. בגין דלא ימיטי היהו רוחא דחוי להאי עולם לאתנהאה מגיה תפתאי ולאתקיימא ביה. בשוגם הוא בשר בגין דלא יתרק hei רוחא להאי עולם. מי טעם דלא לאסגאה נחש תפתאה. דדרgin דיתתקוף ביה (ד"א לי' ובעיגן) רוחא דקדושא דלא יתרוב ברוח מסאב.

בשוגם הוא בשר דא נחש קדמאתה דיתברך בגין כה הוא בשר כמו דעת אמר, (בראשית) גז כל בשר בא לפני ואמר רבי שמעון דא מלאה המות. והיו ימי מאה ועשרים שנה אוריכו דקוסטירא דקייטרא: הנפחים היו בארץ. תניא רבי יוסי אלין עז"א ועוזא"ל. כמה דאתמר דאפיק (ד"א דאפיק) לוון קידושא בריך הוא מקדושתא דלעילא. ואי תימא והיך יכלו לאתקימא בהאי עולם. אמר רבי חייא אלין הו מאבון דכתיב וועף יעופף על הארץ. והוא אתמר דאלין אתחו לבני נשא כחزو דלהון. ואי תימא היה יכלין לאתנהכא.

הִא אָתָּמָר דְּאֲתָּה פְּכוֹן לְכַמָּה גּוֹנִין וּבְשֻׁעַתָּא דְּגַחְתֵּי
אֲגַלְימָו בְּאוּרָא דְּעַלְמָא וְאֲתָּה גּוֹן כְּבָנִי בְּשָׂא.
וְהַגִּי עַזְעַזָּא וְעַזְעַזָּא לְדִמְרָדוֹ לְעַילָּא וְאֲפִילָּ לְזָוֵן קִידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְאֲגַלְימָו בְּאֶרְעָא וְאֲתָקִיְימָו בֵּיתָה וְלֹא
יְכִילָו לְאַתְפְּשַׁטָּא מִנְיִיה. וְלֹבֶתֶר טָעוֹ בְּתַרְבָּשִׁי עַלְמָא.
וְעַד פְּעַז יְוָמָא דָא אֲפִונְקִיְימָי וְאֲוָלְפִי חַרְשֵׁין לְבָנִי נְשָׁא
וְאֲוָלִידָו בְּבָנִין וְקָרוּ לְהֹז עַבְקִים גְּבָרִין. וְאֲפִונְנְפִילִים
אֲקָרְיוֹן בָּנִי אֱלֹהִים. וְהִא אָתָּמָר.

השלמה מההשומות (סימן מ"ז)

אָמָר רַבִּי רְחוּמָא כְּבָוד וְלֹבֶתֶר הַן אֶחָד אֶלָּא שְׁכָבָוד
בְּקָרָא עַל שְׁמָם מַעַלָּה וְלֹבֶתֶר קָרְיָה עַל שְׁמָם פְּעוּולָת
מַטָּה. וְהַיִינְנוּ כְּבָוד הַשְּׁמָם וְהַיִינְנוּ לְבֶב הַשְּׁמִים. מַאי בְּיַהְיָה
(ישעיה ז) מַלְאָכָל הָאָרֶץ כְּבָדוֹ אֶלָּא כָּל אֶתְתָּה אָרֶץ
שְׁנַבְּרָאת בַּיּוֹם רָאשׁוֹן שֶׁהָוָא לְמַעַלָּה כְּנֶגֶד אָרֶץ יִשְׂרָאֵל
מַלְאָה מְכָבָוד הַשְּׁמָם וּמַאי בְּיַהְיָה חִכְמִים דְּכַתִּיב (בְּשָׁלִי ג)
כְּבָוד חִכְמִים יְגַחֵלוּ וְכַתִּיב (יחזקאל ג) בְּרוֹךְ כְּבָוד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.
וּמַאי הַוִּי כְּבָוד זה. מַשְׁלֵל לִמְהָה הַדָּבָר דּוֹמָה לְמַלְךָ שְׁהִיה
לו מְטוּרָגִינִיתָא בְּחַדְרוֹ שְׁפֵל חַיְילָיו מְשַׁתְּעַשְׁעֵין בָּה
וְהִי לְהָבָנים וּבָאים כָּל הַיּוֹם לְרָאות פָּנֵי הַמֶּלֶךְ וּמְבָרְכִין
אָתוֹ אָמְרוּ לוֹ אֲנָה אָמַנוּ אָמַר לָהֶם לֹא תָוְכוּ לְרָאותָה
עַתָּה. אָמְרוּ בְּרוֹכָה תְּהָא בְּכָל מָקוֹם שְׁהִיא. וּמַאי דְּכַתִּיב

מִמְקוֹמוֹ מַפְלֵל דְּלִיכָּא דִּידֻע אֶת מִקְומָו מִשְׁלָל
לְמַטְרוֹגִיתָא שְׁבָאָה מִמְקוֹם רָחוֹק וְלֹא יַדְעָו מָאיָן בָּאָה
עַד שְׁרָאוּ שְׁהִיא אִשְׁת חִיל נָאָה וְהַגּוֹנָה בְּכָל מַעֲשֵׂיה,
אָמְרוּ זֶאת וְזֶה אֵין הָאָרֶן נְלִקְתָּה פְּה בְּמַעֲשֵׂיה הָאִירָה אֶת
הָעוֹלָם. שְׁאַלְו אָוֹתָה מָאיָן אֵת אִמְרָה לְהָם מִמְקוֹמֵי אָמְרוּ
אִם כֵּן גְּדוֹלִים אָנָשִׁי מִקְומָה בְּרוֹכָה תְּהִי וּמְבָרֵךְ
מִקְומָךְ.

וּכְיֵי אֵין כְּבוֹד יְיָ אֶחָד מִצְבָּאוֹתָיו לֹא גַּרְע אַמְּמָא מִבְּרָכֵין
לִיה. אֶלְאָ מִשְׁלָל לִמְהַדְבָּר דָוֹמָה, לְאִישׁ שְׁהִיה לוֹ
גַּן נָאָה וְחוֹנֵץ לְגַן בְּקָרּוֹב מִמְּנוֹ חַתִּיכְתָּשָׁדָה. וְאִם הַשְׁקָה
הַגָּן בְּתִחְלַת שְׁקִיוֹתָו הַלְכָוּ לְהָם הַמִּים עַל בְּלַגָּן. אֶךְ
אָוֹתָה חַתִּיכָה שֶׁל שְׁדָה שְׁהִיא אִינְהָ דְבִוקָה, אָף עַל פִּי
שְׁהַכְלָל אֶחָד הוּא לְפִיכָךְ פָּתָח לְהָמָקָם וְהַשְׁקָה לְהָלְבָדָה.

(עד כאן מההשומות)

וַיֹּאמֶר יְיָ אַמְתָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאתִי מַעַל פָּנֵי
הָאָדָם. רַبִּי יוֹסֵי פָתָח (ישועה ט) כִּי לֹא מַחְשָׁבָותִי
מַחְשָׁבּוֹתֵיכֶם.

תָא חִזְוֵי, כֵד בְרַנְשׁ בְּעֵי לְנַקְמָא מַאֲחָרָא שְׁתִיק וְלֹא
אָמֶר מִידִי. דָאַילָו אָוְדָעֵיה יִסְתְּמַר וְלֹא יְכִיל לִיה.
אָבָל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא הַכִּי עַבְדֵד. לֹא עַבְדֵד דִינָא
בְעַלְמָא עד דְאָכְרֵיז וְאָוְדָע לְהָיו זְמָנָא תְּרִין וְתִלְתָּא. בְגִין

**דְּלֹא אִתָּא יְמִיחֵי בִּידֵיה דִּי מָא לֵיה מֵה עֲבָדָת וְלֹא
יִסְתָּמֵר מִגְּיָה וְלֹא יִכְּלֵל לְקַיְמָא קַמְיָה.**

**תֵּא חִזֵּי, וַיֹּאמֶר יְיָ אָמֵחַ אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאָתִי מִעַל
פָּנֵי הָאָדָם. אָוֹדָע לוֹן עַל יְדָא דָנָה וְאַתְּרִי בְּהֻזּוֹן
כִּמְהָ זָמְנִין וְלֹא שְׁמֵעֵי. בַּתֵּר דְּלֹא שְׁמֵעוֹ, אִיִּיתִי עַלְיָהוֹן
דִּינָא וְאֹבֵיד לוֹן מִעַל אֲפִי אַרְעָא.**

**תֵּא חִזֵּי מַה פָּתִיב בֵּיה בְּנָח וַיַּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ (ס' א) בְּנָח
לְאָמֶר זֶה יְנַחְמָנוּ מִמְעָשָׂנוּ. (זה מקומו בדף ס' ובתוס' בהגהת
האר"י) (ס"א אָמֵאי הַכָּא לְאָמֶר. וְאָמֵאי זֶה. אַלְא לְאָמֶר דָא
אָפְתָא. זֶה דָא צְדִיק. רַמּוֹן קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא קָרָא לֵיה
לְנָח בְּנִיחָא דָאַרְעָא. לְאָמֶר. מַאי לְאָמֶר. אַלְא אַתְּרִי דָא
קָרְבִּי לֵיה בְּנָח וַיָּמְאַן אֲיוֹהוּ אַרְעָא קָדִישָׁא. לְאָמֶר זֶה יְנַחְמָנוּ
עֲבָד לֵיה קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְתֹתָא כְּגֹונָא עִילָּאָה. פָתִיב
הַכָּא זֶה יְנַחְמָנוּ וּכְתִיב הַתָּם (ישעה ס) זֶה יְיָ קְוִינוּ לוֹ. וְכָאַיִן
אָפְנוֹן צְדִיקִיא דְרָשִׁימִין בְּרָשִׁימִוּן דְגַוְשְׁפְנָקָא דְמַלְכָא
עִילָּאָה לְמַהְוִי בְּשָׁמִיה רְשִׁימִין. וְאֲיוֹהוּ שְׁוֵי שְׁמָהּן בְּאַרְעָא
בְּדַקָּא יָאֹתָה. פָתִיב וַיַּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ נָח, וּכְתִיב, (בראשית ס)
וַיַּקְרֵא שְׁמוֹ יְעָקֹב. אָמֵאי לֹא פָתִיב אַת. אַלְא הַתָּם דָרְגָא
(חדא) וְהַכָּא דָרְגָא אַחֲרָא. כִּמְא דָאַת אָמֶר (ישעה ו) וְאַרְאָה
אַת הָ. וְאַרְאָה יְיָ לֹא פָתִיב אַלְא אַת יְיָ. אַוְף הַכָּא וַיַּקְרֵא
שְׁמוֹ יְעָקֹב דָרְגָא דִילִילָה קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא מִמְשָׁ קָרִי לֵיה
יְעָקֹב. אַבְלָ הַכָּא אַת, לֹא כְּלָלָא שְׁכִינָתָא).**

מנא היה ידע. אלא בשעתה דלית קודשא בריך הוא עלמא דכתיב ארורה האדמה בעבורך. אמר אדם קמי (דף נח ע"ב) קודשא בריך הוא, רבונו של עולם עד מתי יהא עלמא בלתיותא. אמר ליה עד דיתיליד לך בן מהול בגונא דילך. והוא מחהפאנ עד שעתה דאתיליד נח. ובין דאתיליד (נה נת ב) חמא ליה גזיר רשים באת קדיישא. וחמא שכינתא מתדבקא בהדייה. כדיין קרא שםיה על מה דעבדך לבתר.

בקדרmittא לא היה ידע למזרע ולמחצד ולמחרש והוא עבדי פולחנא דארעה בידיהם. כיון דאתא בה אתקין אומנותא להו וככל מאגין (ש"ב) דצרכין לתקן ארעה למعبد פירין. הדא הוא דכתיב זה ינחמוני ממעשנו ומעצבון ידיןנו, מן האדמה. דאיهو אפיק ארעה ממה דאטלטיא. והיו זרעין חטין וקצרין גובין ודרדרין. ובגיני כה כתיב איש האדמה.

רבי יהודה אמר איש האדמה כמה דאת אמר, (רות א) איש נעמי. בגין דאקרי צדייק ואפיק לה לארעה בקרבנא דעבד ממה דאטלטיא דכתיב לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. בגין דא אקרי איש האדמה. ועל דא קרא ליה שמא על מה דיתמי.

רבי יהודה פתח (תהלים מו) לכוי חזוי מפעלות אלהים אשר

שם שמות הארץ. האי קרא אוקמיה ואתמר. אבל לכז
חזה וגוז. (מאי חזו במא דעת אמר, ישעה בא) חזוות קשה הוגד לי.
בעובדי דקודשא בריך הוא אתגלי בבואה עלאה לבני
נשא. אשר שם שמות הארץ. שמות וdag רהא שמاء
גרים לכלא) (זהו לשון שממון) דלו הוו מפעלות יוד דא ואו
דא שם קיום הארץ, אבל בגין דהוא מפעלות שמاء
דאלהים שם שמות הארץ.

אמר ליה רבי חייא השטה אתערת להאי. לאו, אנא
הכى אמינה ליה. בגין דבין שמاء דא ובין שמاء
דא כלל הוא שבחה. אבל אנא אמינה ליה כמה
דאתعرو חבריא דשווי שמהן. שמות הארץ ישות ממש

(שם הארץ ואמאי בגין לאשתמש באלו עלמא ולמה קיומה בעלמא).

רבי יצחק אמר כלל הוא. ואפילו מה דאמר רבי יהודה
שפיר קאמיר. דלו יהא עלמא בשמא דרחמי
יתקיים עלמא, אבל בגין דאתברי עלמא על דינא
וקיימא על דינא שם שמות הארץ ושפיר הוא דאלמלא
כך לא יכול עלמא לאתקיימא מקמי חובייהון בגין נשא.
תא תזוי, בה כיד אתיליד קרונן ליה על שמاء דבכמה (ט)
ニיחא ליה, ניחא לעלמא, ניחא לאביהו, ניחא לבני, ניחא לעלאין, ניחא למתהין,
ניחא לעלמא דין, ניחא לעלמא דעת) ולחווי (ד"א ולמהו) שמاء גרים. אבל
(נ"א לנבי) קודשא בריך הוא לאו בכוי. נח בהפוך אותו חן
כמה דעת אמר ונח מצא חן.

אמר רבי יוסי חן הינו נח. בצדיקיא שמיהון גרים לטב. בחיביא שמיהון גרים לביש. בנה בתיב ונח מצא חן בעני יי'. עבר בכור יהודה אתה פכו אתה לבייש. ע"ר ר"ע. רע בעני יי'.

תא חזי, כיון אתה יליד נח חמא עובדי הון דבני נשא לאבון חטא קמי קודשא בריך הוא, והוה גניז גרמיה ואשתדל בפולחנא דמאייה. בגין דלא למתק באורתיהו. וכי תאמר ומה אשתדל. בההוא (ל"ז ב) ספרה דאדם וספרה דחנוך והוה אשתדל בהו למפלח למרייה. תא חזי, דהכי הוא דהא נח מנא הו ידע לקרב קרבנה לעלמא וידע דעת קרבנה מתקאים. ואלמלא קרבנה לא היו קיימי עליי ותתאי.

רבי שמעון היה איזיל בארכח והוא עמיה רבי אלעזר בריה ורבי יוסי ורבי חייא. עד דהו איזלי, אמר רבי אלעזר לאבויו ארחה מתקנא קמן בעין למשמע מלוי דאוריתא. פתח רבי שמעון ואמר (קהלת י) גם בחרך כשהסכל הולך לפניו חסר וגוי. כド בר נש בעי לאתקנא ארחה קמי קודשא בריך הוא. עד לא יפוק לארכח בעי לאמלכא ביה ולצלי קמייה על ארחה. כמה דתגינן דכתיב, (תהלים פה) צדק לפני יהלך וישם לך דרך פעםיו. דהא שכינתא לא אתה פרשה מנינה.

וְמִן דָּא יַהֲוֵּה לֹא מַהְיֶנָּא בְּמִרְיָה, מַה כְּתִיב (דף ט ע"א) בַּיִת
וְגַם בְּדֶרֶךְ כַּשְׁהַסְכֵּל הַוְּלֵךְ לְבָבוֹ חָסֵר. מַן לְבָבוֹ. דָא
קוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא דָלָא יַהֲדֵךְ עַמִּיהָ בְּאַרְחָא וְגַרְעַן מִן
סִיעַתִּיהָ בְּאַרְחִיהָ. בְּגִין דַהֲנוֹא בְּרַבְשָׁנָה דָלָא מַהְיֶנָּן בַּיִת
בְּמִארִיהָ עַד לֹא יַפּוֹק בְּאַרְחָא לֹא בְּעֵינֵי סִיעַתָּא דְמִארִיהָ.
וְאַפְּיָלוֹ בְּאַרְחָא כֵּד אַיְהָ אַזִּיל לֹא אַשְׁתְּדֵל בְּמַלְיָה
דָאָרְיִיתָא. וּבְגִינֵּי כֵּה לְבָבוֹ חָסֵר דָלָא אַזִּיל
בְּהַדִּיה דְמִארִיהָ וְלֹא אַשְׁתְּכֵחַ בְּאַרְחִיהָ. וְאָמֵר לְפָלֵל סְכָל
הָוּא, אַפְּלוֹ כֵּד שְׁמַע מַלְהָה דְמַהְיָנוֹתָא דְמִארִיהָ, הָוּא
אָמֵר דְטַפְשָׁוֹתָא הָוּא לְאַשְׁתְּדֵלָא בַּיִתָּה. פְּהָאִי דְשָׁאַיּוֹ לְבָרֵךְ
בְּנֵשׁ (ח"ה) עַל אֶת קִיְמָא דְרִשְׁיָמוֹ בְבִשְׁרִיהָ דְבָרַבְשָׁנָה. וְאָמֵר
לֹאָוְא אַיְהָ מַהְיָנוֹתָא. שְׁמַע רַב יַיְבָא סְבָא וְאַסְתְּבֵל בַּיִתָּה
וְאַתְּעַבֵּיד תְּלָא דְגִרְמִי. וְאַבְנֵן בְּהָאִי אַרְחָא בְּסִיעַתָּא
דְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא בְּעִין לְמַיְמָר מַלְיָה דָאָרְיִיתָא.

פָּתָח וְאָמֵר (תהלים פ"ו) הַוְרָגִני יְיָ דְרַכְךָ אַהֲלֵךְ בְּאַמְתָּךְ יְחִידָה
לְבָבֵי לִירָאָה שְׁמֶךָ. הָאִי קָרָא קְשִׁיאָ. דָהָא תְּבִינָן
כֵּלָא הָיָא בִּידָא דְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא, בְּרַב לְמַהְיוֹן וְפָאָה אוֹ
חַיְבָא. וְדוֹד הַיְדָה תְּבֻעַ דָא מִעַם קוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא. אֶלָּא
דוֹד הַכִּי קָאָמֵר. הַוְרָגִני יְיָ דְרַכְךָ. הָוּא אַרְחָמֵד מִישָׁוֹר
וּמִתְּקָנָא לְגַלְאָה עַיְנָי וְלִמְגַדֵּעַ לִיהָ, וְלִבְתָּר אַהֲלֵךְ
בְּאַמְתָּךְ אַיְהָ בְּאַרְחָה קְשָׁוֹת וְלֹא אָסְטִי לְיִמְינָא

ולשְׁמַאלָא. יחד לְבָבִי מֵאַנְלְבָבִי. כַּמָּא דָאַת אָמֵר (תהלים עג) צוֹר לְבָבִי וְחַלְקִי. וּכְלַדָּא אֲבָא תְּבֻעַ לִירָא אֶת שְׁמָךְ. לְאַתְּדַבְּקָא בְּדַחֲלַתָּה, לְאַסְטְּמָרָא אוֹרָחִי בְּדַקָּא יָאוֹת. לִירָא שְׁמָךְ אֶתְרַח חַוְלְקִי דְבִיה שְׂרִיאַד רַחֲלַתָּה לְמַדְחָל. תָא חִזֵּי, בֶּל בֶּר נְשׁ דְדַחְיל לִיה קְוִידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא שְׂרִיאַד עַמְיהַ מְהִימָנוֹתָא בְּדַקָּא יָאוֹת דְהָא הַהְוָא בְּרַבְשְׁלִים בְּפּוֹלְחָנָא דְמִרְיָה. וּמֵאַנְלְאַנְלְא שְׂרִיאַד בֵּיה דְחַלָּא דְמִרְיָה לֹא שְׂרִיאַד עַמְיהַ מְהִימָנוֹתָא וְלֹא אִיהָוּ בְּדַאי לְמַהְוִי לִיה חַוְלָקָא בְּעַלְמָא דָאַתִי.

תו פַתְח וְאָמֵר, (משל לד) וְאֶרְחָ צְדִיקִים כָּאֹר נָגָה הַוְלֵךְ וְאֹרְעֵד נְכוֹן הַיּוֹם. זְפָאַינְ אַפְוַן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דִין בְּעַלְמָא דָאַתִי קְוִידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא בְּעֵי בִּקְרִיהּוֹן. תָא חִזֵּי, מָה פַתִּיב וְאֶרְחָ צְדִיקִים כָּאֹר נָגָה. מָאִי כָּאֹר נָגָה. כְּהַהְוָא נְהֹרָא דְנָהִיר דְבָרָא קְוִידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא בְּעַובְדָא דְבָרָאשִית, דָא הַוָּא דְגַבְיוֹן לוֹן לְצְדִיקִיא לְעַלְמָא דָאַתִי. הַוְלֵךְ וְאֹרְדָא דָאִיהָוּ סְלִיק בְּנְהֹרִיה תְדִיר וְלֹא גַּרְעַמְּנִיה. אַבְלָא בְּחִיּוּבִיא מָה פַתִּיב, (משל לד) דְרֵךְ רְשָׁעִים כְּאַפְלָה, לֹא יִדְעַו בְּמָה יִכְשְׁלוּ. לֹא יִדְעַו, וּכְיַלְא יִדְעַו. אַלְא חִיּוּבִיא אַזְלִי בְּעַקְיָמוּ דְאַרְחָא בְּהָאִי עַלְמָא. וְלֹא בְּעָנוֹן לְאַסְטְּפָלָא דְזַמְּנִין (ד"א ל"ג לוֹן) קְוִידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא לְמִידָן לְהָוָה בְּהַהְוָא עַלְמָא וְלֹא עַלְלָה לוֹן בְּדִינָא דְגִיהָנָם.

וְאֶפְנָן צִוְּחֵין וְאֶמְרֵין וְוי לֹן דָלָא אֲוֹרִיכְנָא אָוְדְגֵנָי וְלֹא
אֲצִיתְגָּא בְּהַהְוָא עַלְמָא. וּבָכְלַי יֻמָּא אֶמְרֵי וְוי דָא (רל"ב).
תֵא חִזֵּי, זָמֵין קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַגְּהָרָא לֹונַ לְצִדְיקְיָא
לְעַלְמָא דָאָתִי, וְלִמְיָהָב לֹונַ אֲגָר חַוְלָקְהָוָן אַתְרָ
דְעִינָא לֹא שְׁלַטָּא לְמִיקָם עַלְיָה בְּמָא דָאָתִ אָמֵר, (ישעה סד)
עַיַן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָךְ יַעֲשָׂה לְמַחְפָּה לֹו. וּכְתִיב,
(ישעה סו) וַיֵּצְאוּ וַיָּרְאוּ בְּפֶגְרִי הָאָנְשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בְּיַי. וּכְתִיב,
(מלאכי ג) וְעִסּוֹתָם רְשָׁעִים כִּי יְהִי אֶפְרָת תַּחַת כְּפֹתָה רְגָלֵיכֶם.
וְכָאֵין אֶפְנָן צִדְיקְיָא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי. עַלְיָהו
כְתִיב (ישעה ס) צִדְיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ. וּכְתִיב, (תהלים
כב) אֵיךְ צִדְיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךְ. בְּרוּךְ
יְהָוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן (חסר):

פרק הַזָּהָר פְּרָשָׁת תּוֹלְדֹות נָח

אֶלְהָה תּוֹלְדֹות נָח, רְبִי חִיָּא פָתָח (ישעה ס) וְעַמְּדָ
כָּלָם צִדְיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ נִצְרָמְטָעִ
מַעֲשָׂה יָדֵי לְהַתְפִּיר. וְכָאֵין אֶפְנָן יִשְׂרָאֵל דְמִשְׁתְּדָלִי
בְּאָוֹרִיִּתָּא, וַיְדַעַי אַרְחֵין דְאָוֹרִיִּתָּא, דְבָגִינָה יִזְכּוֹן
לְעַלְמָא דָאָתִי.
תֵא חִזֵּי, כָּל יִשְׂרָאֵל אַתְ לֹונַ חַוְלָקָא לְעַלְמָא דָאָתִי.

וְאֶפְנָן צִוְּחֵין וְאֶמְרֵין וְוי לֹן דָלָא אָוָרִיכְנָא אָוְדְגֵנָי וְלֹא
אֲצִיתְגָּא בְּהַהְוָא עַלְמָא. וּבָכְלַי יֻמָּא אֶמְרֵי וְוי דָא (רל"ב).
תֵא חִזֵּי, זָמֵין קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַגְּהָרָא לֹונַ לְצִדְיקְיָא
לְעַלְמָא דָאָתִי, וְלִמְיָהָב לֹונַ אָגָר חַוְלָקְהָוָן אַתְרָ
דְעַיְנָא לֹא שְׁלַטָּא לְמִיקָם עַלְיָה בְּמָא דָאָתִ אָמֵר, (ישעיה סד)
עַיַן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָךְ יַעֲשָׂה לְמַחְפָּה לוֹ. וּכְתִיב,
(ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וְרָאּוּ בְּפֶגְרִי הָאָנְשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בְּיַי. וּכְתִיב,
(מלאכי ג) וְעִסּוֹתָם רְשָׁעִים כִּי יְהִי אַפְרֵת תַּחַת כְּפֹתָה רְגָלֵיכֶם.
וְכָאַיִן אֶגְנוֹן צִדְיקְיָא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי. עַלְיָהוּ
כְתִיב (ישעיה ס) צִדְיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ. וּכְתִיב, (תהלים
כב) אֵך צִדְיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךְ. בְּרוּךְ
יְהָוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן (חסר):

פרק הַזָּהָר פְּרָשָׁת תּוֹלְדֹות נָח

אֶלֶה תּוֹלְדֹות נָח, רְبִי חִיָּא פָתָח (ישעיה ס) וְעַמְּדָ
כָּלָם צִדְיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ נִצְרָמְתָעִ
מַעֲשָׂה יָדֵי לְהַתְפִּיר. וְכָאַיִן אֶגְנוֹן יִשְׂרָאֵל דְמִשְׁתְּדָלִי
בְּאָוְרִיתָא, וַיְדַעַי אַרְחֵין דָאָוְרִיתָא, דְבָגִינָה יִזְכּוֹן
לְעַלְמָא דָאָתִי.
תֵא חִזֵּי, כָּל יִשְׂרָאֵל אַתְ לֹונַ חַוְלָקָא לְעַלְמָא דָאָתִי.

מֵאִ טְעַמָּא בְּגִין דְּגַנְטְּרֵין בְּרִית דְּעַלְמָא אֲתָקִים עַלְיהָ.
כְּמָא דָאָתָ אָמֶר, (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָה חֲקוֹת
שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. וְעַל דָא יִשְׂרָאֵל דְּגַנְטְּרֵי בְּרִית
וּקְבִּילָה לִיה אֵית לֹן חִוְּקָא בְּעַלְמָא דָאָתִי.

וְלֹא עַד אַלְאָ בְּגִין כֵּךְ אַקְרֵון צְדִיקִים. מִפְּאָן אָוְלִיפְנָא
כָּל מִאָן דְּגַנְטֵיר הָאִי בְּרִית דְּעַלְמָא אֲתָקִים עַלְיהָ.
אַקְרֵי צְדִיק. מִנָּא לֹן מִיּוֹסֵף. בְּגִין דְּגַנְטֵר לִיה לְבְרִית
עַלְמָא, זָכָה דְּאַקְרֵי צְדִיק. וְעַל כֵּךְ וְעַמְךָ בְּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִרְשֶׁוּ אָרֶץ.

רַבִּי אַלְעֹזֵר אָמֶר, אַלְהָ בְּכָל אֶתְר פִּסְלָה אֶת הַרְאָשׁוֹנוֹם
תַּגְנִין וּכְיוֹ. מַה כִּתְבֵּב לְעַיְלָא בְּפִרְשָׁתָא דְּבָרָאשָׁית
(בראשית ב) וּנְהָרָ יָצָא מַעַדְנוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשְׁם יִפְרַד
וְגַוּ. הַהוּא נְהָר דְּגַגִּיד וּבְפִיק וּעַיְלָל לְגַנְתָּא וְאַשְׁקֵי לִיה
מִשְׁקֵי דְּלְעַיְלָא וּבְעַבֵּיד לִיה נִיחָא וּבְעַבֵּיד אַיִבֵּין וּרְבֵּי
זָרְעַיִן. וְהַוָּא כְּדֵין נִיחָא לְכָלָא. וְדָא נִיחָא לִיה לְגַנְתָּא.
וְדָא עַבֵּיד נִיחָא בֵּיה (נ"א לְגַנְתָּא. וְגַנְתָּא נִיחָא בֵּיה).
כְּמָא דָאָתָ אָמֶר (בראשית ג) כִּי בֹּו שְׁבַת. וּכִתְבֵּב, (בראשית ב)
וּשְׁבּוֹת בֵּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי. וְדָא רָזָא דְּמָלה דָא עַבֵּיד תּוֹלְדוֹת
וְלֹא אָחָרָא.

תְּאַחֲרֵי (כח ב בנונא דא נח למתא). קיימת קידושה הנה דונמא דלעילא. ועל דא אַקְרֵי
איש האדמה. ורואו אוליפנאה, דהא מה אצתעריך לתיבעה לאתחברא בה. ולקיימה ורעה
רכזלא דכתיב לחיות זרע.

מן תִּבְהָה. דֹא (ד"א) (לגב) אָרוֹן הַבְּرִית. וְנֵחַ וְתִבְהָה לְתַתָּא
הַכִּי הוּוֹ כְּדוֹגֶם אָרוֹן הַלְּעִילָא. נֵחַ כְּתִיב בֵּיהֶ בְּרִית
דְּכְתִיב וְהַקִּימֹתִי אֶת בְּרִיתִי אַתָּה וְגַוּ. וְעַד דְּאַתְקִים
בֵּיהֶ בְּרִית לֹא עִילָל לְתִיבָתָא. דְּכְתִיב וְהַקִּימֹתִי אֶת
בְּרִיתִי אַתָּה וְבָאתָ אֶל תִּבְהָה. וְכַדֵּין הוּה תִּבְהָ אָרוֹן
הַבְּרִית. תִּבְהָ וְנֵחַ כֹּל אֲגֹונָא דְלְעִילָא. וּבְגִין דְהָא
בְּרִית לְעִילָא הוּא עֲבִיד תּוֹלְדוֹת. אֲגֹונָא דֹא נֵחַ (ד"א
לְתַתָּא) אִיהוּ עֲבִיד תּוֹלְדוֹת. בְּגִינִי כֵף (כִּי אָתָה אָמַר) אֵלָה
תּוֹלְדוֹת נֵחַ.

נֵחַ אִישׁ צְדִיק. הַכִּי הוּא וְדָא אֲגֹונָא דְלְעִילָא. וְעַל דֹא
(משל) וְצְדִיק יִסּוּד עַולְםָם בְּתִיב. וְאַרְעָא עַל דֹא
אַתְקִיםָת. דְהָא אִיהוּ עַמְינָא דְעַלְמָא קִימָא עַלְיהָ. וּמְאָן
אִיהוּ דֹא צְדִיק. וְנֵחַ אַקְרֵי צְדִיק לְתַתָּא. וְרֹזָא (נ"א ד"א
דְכֹלָא, אֶת הָאֱלֹהִים הַתְּהִלָּךְ נֵחַ, דְיִקָּא, דֹלָא אַתְפְּרֵשׁ
מִפְיהָ לְעַלְמִין. וְלִמְהֹוי הוּא בָּאָרְעָא אֲגֹונָא דְלְעִילָא אִישׁ
צְדִיק יִסּוּד אֲלָמָא. בְּרִית שְׁלוּם שְׁלָמָא דְעַלְמָא. אִישׁ
הָאָדָמָה וְדָא. וְעַל דֹא (בראשית) וְנֵחַ מִצָּא חֹן בְּעִינֵי יְיָ.

תְּמִים הָיָה בְּדֹרוֹתָיו. מֵאִי בְּדֹרוֹתָיו, אַלְיִן אָפָון דְנַפְקָה
מִפְיהָ. הוּא אֲשָׁלִים לְכָלָהּ. וְהָוָה הוּה שְׁלִים
מִפְלָהּ. תְּמִים הָיָה דְאַתִּי לִידֵי הַוּלָדָבְּרִית הַתְּהִלָּךְ לִפְנֵי
וְהָיָה תְּמִים. בְּדֹרוֹתָיו וְלֹא בְּדֹרִין דְעַלְמָא דְהָא מִפְיהָ

נַפְקָה (תּוֹלְדוֹת בְּעַלְמָא).

תוספֶתא

לְמַה נָח נָח תְּרֵי זָמָנִי. אֲלֹא כֵל צְדִיק וְצְדִיק דִי בְעַלְמָא אִית לֵיה תְּרֵין רְוַחַן. רְוַחַן חַד בְעַלְמָא דִין וְרוַחַן חַד בְעַלְמָא דָאַתִין. וְהַכִּי תְשֵׁבַח בְּכָלְהוּ צְדִיקִי מְשָׁה מְשָׁה, יַעֲקֹב יַעֲקֹב, אָבָרָהָם אָבָרָהָם, שְׁמוֹאֵל שְׁמוֹאֵל, שֵׁם שֵׁם. בָּר מִצְחָק דָלָא כְתִיב בֵיהֶם כִּמָה דְכִתִיב בָהוּ. בָגִין דִיצָחָק בְשֻׁעַתָא דָאַתְקָרְבָ עַל גְבִי מְדִבָחָא נְפַקֵת נְשָׂמְתִיהָ דְהָוָת בֵיהֶם בְהָאֵי עַלְמָא. וּכְיוֹן דָאַתְמָר בֵיהֶם בְאָבָרָהָם, בָרוֹךְ מְתִיהָה הַמְתִים פָבַת בֵיהֶם נְשָׂמְתִיהָ דָעַלְמָא דָאַתִין. בָגִין דָא תְשֵׁבַח דָלָא יְחִיד קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא שְׁמִיהָ אֲלֹא עַל יִצְחָק בָגִין דָאַתְחַשֵּב כְמַת וְעַל דָא רְמֹזָה קְרָא וְאָמָר (איוב ז) הַז בְּקָדוֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין וְגוּ.

דָבָר אַחֲרָאָלָה תּוֹלְדוֹת בָגִין דְהָוָה צְדִיק שְׁבָח לֵיה תְּרֵי זָמָנִי. אֲבָל פָמִים הָיָה בְדּוֹרוֹתָיו, אֲבָל בְּדִרְיָין אַתְרֵנֵין אִינּוּ נְחַשֵּב לְכָלּוּם, פָמּוּ דָרָא דָאָבָרָהָם

וְדָרָא דְמָשָׁה וְזָרָא דְזָדָד. דָבָר אַחֲרָהָמִי מַאי עֲבָד בְּדָרָא דְכָלְהוּ חַיִבִים, (עד כאן תוספֶתא)

תָא חֹזֵי, נָח אַתְחֹזֵי מִיּוֹמָא הַאֲתָבָרִי עַלְמָא לְמַהֲוִי בְתִיבָה בְחַבּוֹרָא חַד וְלִמְיַעַל בָהֶם, וְעַד לֹא אַתְחָבָרְוּ בְחַדָא לֹא הָזָה עַלְמָא כְדָקָא יָאוֹת, לְבָתֵר מָה בְתִיבָה, (בראשית ט) וּמְאַלָה נְפִצָה כָל הָאָרֶץ. מְהֵוּ נְפִצָה. כִמָה דָאַת אָמָר, (בראשית ב) וּמְשָׁם יָפַרְדָה. דְמַתְמָנוֹ אֲשַׁתְכָה פְרִוְידָא וְאֲתָבָרְדוֹ תּוֹלְדוֹת לְכָל סְטְרִין וְכֹלָא חַד כְדוֹגָמָא חַדָא. בָגִינִי כֹה אֲלָה תּוֹלְדוֹת נָח. אֲלָה וְדָאָי. דָהָא יִסּוּדָא דָעַלְמָא אִיהָוּ דְעַבִּיד (דף ס ע"א) תּוֹלְדוֹת לְקִיְמָא בְאָרְעָא. אַתָא רְבִי אָבָא וּנְשָׁקִיהָ. אָמָר אַרְיָא בְחַילְיָה טִינְרָא נְקִיב וְתִבְרָה. כֹה הָוָא וְדָאָי. וְתָא חֹזֵי, מְשִׁיעָרָא דְתִיבָותָא אוֹפָנִי הָכִי הָוָא.

רַבִּי אָלְעֹזֶר פָּתָח (תהלים מו) **לְכֹה חֹזֶן מִפְעָלוֹת** (בדפוס קריםונה אלקים, ועי' מש' לעיל מה ב) **יְיָ אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ.** הא' קרא ה'א אתמר ואוקמוּה. אבל **לְכֹה חֹזֶן, מֵאַי חֹזֶן.** **כַּמָּא דָאָת אָמֵר,** (ישעה כא) **חֹזֶן קָשָׁה הַיָּגֵד לִי.** בעובדי **דָקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא עֲבֵיד,** אתגלי נבואה עלאה לבני נושא. **אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת, שְׁמוֹת וְדָאי,** דהא **שְׁמָא גְּרִים לְכָלָא.**

כְּתִיב וַיַּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נָח לִאמְרֵךְ זֶה וְגֹו אַמְמָא הַכָּא לִאמְרֵךְ. **וְאַמְמָא זֶה.** **אָלָא** (הובא לעיל דף נח א' לשון זו) **לִאמְרֵךְ דָא אַתְּתָא.** זֶה **דָא צְדִיק.** (רמזו במוֹ דקודשא בריך הוא קרא ליה נח ניחא דארעא. כאמור, מי לאומר. אלא אחר דא קרי ליה נח. ומאן איזה ארעה קדישא. לאמור זה יונחנו ממעשינו וגוו). עבד ליה קודשא בריך הוא לתחטא בגונא עלאה) (נ"א דא צדיק ובכן נח (לאמור, נח) **דָא צְדִיק.** **לִאמְרֵךְ דָא נוֹקֵבָא.** **בְּגִין דָלָא מִתְפְּרִשֵּׁן דָא מִן דָא.** אמר רבי יצחק **לִאמְרֵךְ דָא אַרְעָא קְדִישָׁא** (זה אמתה) (כצ"ל באמת בהגהת ד"א. הרש"ב) **כְּתִיב הַכָּא זֶה יְבָחְמָנוּ, וּכְתִיב הַתָּם** (ישעה כה) **זֶה יְקִיְנָנוּ לוֹ.** זפאיין אפונן צדיקיא דרשימין ברשיינו דגושפנוקא דמלפה למתיו בשמייה רשיימיןiae ואיהו שוי שמהן בארעא כדקא יאות. **כְּתִיב וַיַּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נָח.** **וּכְתִיב,** (וישב קפו ב) **וַיַּקְרָא שְׁמוֹ יְעַקְּבָה.** **אַמְמָא לֹא כְּתִיב אֵת.** **אָלָא הַתָּם דְּרָגָא אַחֲרָא** (ד"א חדא) **וְהַכָּא דְּרָגָא אַחֲרָא.** (נ"א א' **כַּמָּה דָאָת**)

אמָר וְאָרָא אֶת יְיָ) כְּדֵכְתִּיב, (ישעיה ז) וְאָרָא אֶת יְיָ.
וְאָרָא יְיָ לֹא כְתִיב אֶלָּא אֶת יְיָ. אָוֹף הַכָּא בְּנָח וַיַּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ בָתָה. וַיַּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב דָרְגָא דִילִילָה, קִידְשָׁא
ברִיךְ הוּא מִמְשָׁקָרָא לֵיהֶ יַעֲקֹב. אָבֵל הַכָּא אֶת
לֹא תִּבְלַל אֲשֶׁר בָּנָתָה. (נ"א דהיא דרגא אחרת למתטא):

אֶלָּה תּוֹלְדוֹת נָח וְגוּ). רַبִּי יְהוּדָה פָתָח (תהלים קיב) טוֹב
אִישׁ חֻגָּן וְמַלְוָה יַכְלִל דָבְרָיו בְמִשְׁפָט. טוֹב אִישׁ,
דָא קִידְשָׁא ברִיךְ הוּא דָאָקָרֵי טוֹב. בָמָה דִכְתִיב, (תהלים
קמָה) טוֹב ה' לְפָלֵל. וַיְכִתֵּיב, (שמות ט) ה' אִישׁ מַלְחָמָה. לְהָא
כָל חֻגָּן וְמַלְוָה. לְאַתָּר דְלִית לֵיהֶ מַדְלִילָה. וְהַהוּא אַתָּר
מַבְיהָ אַתְזָן יַכְלִל דָבְרָיו בְמִשְׁפָט, דָהָא הַהוּא דָבָר לֹא
אַתְזָן אֶלָּא בְמִשְׁפָט בָמָה דָאַת אָמָר (תהלים פט) צְדָקָה וּמִשְׁפָט
מִכּוֹן כִּסְאָךְ.

דָבָר אַחֲר טוֹב אִישׁ, דָא צְדִיק דִכְתִיב, (ישעיה ג) אָמָרוּ
צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פָרִי מַעַלְלֵיכֶם יַאֲכִלוּ. רַבִּי יוֹסֵי
אָמָר דָא נָח דִכְתִיב נָח אִישׁ צְדִיק. רַבִּי יְצָחָק אָמָר דָא
שְׁבָחָא דִשְׁפָת, דִבְיהָ פָתָח טוֹב, דִכְתִיב, (תהלים צב) טוֹב
לְהַזְדּוֹת לְהָ.

רַבִּי חִיא אָמָר כֵּלָא חַד וּכְלָהִי מַלְהָ חַדָּא אָמָרוּ. וְדָא
עֲבִיד תּוֹלְדוֹת בְּעַלְמָא. תּוֹלְדוֹת דְעַלְמָא מִאן אָפָון.
אַלְין גְּשִׁמְתָהוּן דִצְדִיקִיא דָאָנוּן אִיבָא דְעוֹבְדָוי דִקִידְשָׁא

בריך הוא. רבי שמעון אמר בשעתא דקודשא בריך הוא מתעטר בעטורי, מתעטר מעילא ומתקטא. מעילא מאתר דעתיקא דכלא. מתעטר מתקטא בפה. בגין מהthon דעתיקיא. פרין אטוסף חיים מעילא ומתקטא. ואתפליל אחר מקדשא מכל טרין ובירא אטמלייא וימא אשתלים, וכדין יהב לכלא.

כתיב, (משל ה) שתה מים מבורך ונוזלים מתוך הארץ. אמאי (הכא) בורך בקדמתא ולבתר הארץ. דהא בור לא אקרי אלא ריקניא דלא נבייע. באר מיין דגביעין. אלא פלא אחר חד הוא. אלא אחר דמסכני (ג"א דמסכנתא) אחידן ביה אקרי בור. דלית לייה מדיליה אלא מה דיהבין בגויה. ומאן איהו דליית. לבתר אתעבד באר דאייהו נבייע ומלייא (ד"א דמליא) מכל טרין. ומאן איהו ה"א. אטמלייא מעילא (דף ס ע"ב) נבייע מתקטא. אטמלייא מעילא בפה דאמנון. נבייע מתקטא בגין מהthon דעתיקיא.

דבר אחר שתה מים מבורך, דא דוד מלפआ דכתיב ביה (שמעאל בכג) מי ישקני מים מבור בית לחים. אית מאן דיימר, ונוזלים דא יצחק. מתוך דא משה דאייהו באמצעתא. בארץ דא אחרון דאתקרי באר מים חיימ. ודוד מלכא דאתחבר עמהון. ונוזלים דא אבריהם. מתוך,

דָא יַעֲקֹב דָאִיהו בָּאַמְצָעִיתָא. בָּאָרֶךְ דָא יַצְחָק דָאַקְרָרִי בָּאָרֶךְ מִים חַיִים. הָא בָּהָאִי קְרָא אַשְׁתְּכָה רַתִּיכָא קְדִישָׁא עַלְאהָ מְאַבְּהָן. וְדָוד מְלֻכָּא אַתְּחָבֵר עַמְהָוָן.

תִּיאּוּבָתָא דְנוֹקְבָא לְגַבְּיִי דְכוֹרָא לֹאו אִיהוּ אַלְאַ כְּדָעַ עַיְילָ רַוְחָא בָהָ וְאַשְׁדָת מִיָּא לְקַבְּלָא מִיְין עַלְאלָין דְכוֹרִין. כְּפָה בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אַתְּעָרָת תִּיאּוּבָתָא לְגַבְּיִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַלְאַ בְּרוֹחָא דְצַדִּיקִיָּא דְעַלְאלִין בְּגַוְהָה. וּכְדִין נְבָעֵן מִיָּא מְגֻווָה לְקַבְּלָא מִיְין דְכוֹרָא. וְכֹלָא אַתְּעָבֵיד תִּיאּוּבָתָא חַדָּא (ס"א וְצִבּוּרָא חַדָּא) וְצִרְרוֹרָא חַדָּא וְקִשְׁוּרָא חַדָּא. וְדָא הוּא רַעוֹא דְכָלָא וְטִיוֹלָא דְמַטְיִיל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגַשְׁמַתְהָוָן דְצַדִּיקִיָּא.

תָא חַזִי, כָל אָנוֹן תּוֹלְדוֹת דְגַנְתָּא דְעַדְן לֹא נְפָקִין מְצִדִּיק. אַלְאַ כְּדָעַ עַיְיל בָּהָאִי תִּיבָה בְּחַבּוּרָא חַדָּא. וְכֹלָא גְּנִיזִין בָהָ. וְלֹבֶתֶר מִינָה נְפָקִין. אוֹפָהָכָא נְחַזֵּק אַישׁ צִדִּיק לֹא אֲפִיק תּוֹלְדוֹת לְמִפְרֵי בְּעַלְמָא עַד דְעַל לְתִיבָה וְאַתְּכִנֵּשׁ כָלָא בָהָ וְהָוֹ גְּנִיזִין בָהָ. וְלֹבֶתֶר מִנָּה נְפָקִוּ לְמִפְרֵי בְּעַלְמָא וְלֹאֲתָקִימָא בָאָרֶץ. וְאַלְמַלְאָ דְנְפָקִוּ מָגוֹת תִּיבָה לֹא אֲתָקִימָו בְּעַלְמָא. וְכֹלָא פְּגֻוָּנָא דְלַעַילָא. מָגוֹת תִּיבָה נְפָקִי לְעַילָא. מָגוֹת תִּיבָה נְפָקִי לְתִתְּתָא. דָא פְּגֻוָּנָא דָא. (מנע) וְהָכָא אֲתָקִים עַלְמָא וְלֹא מִקְדָּמָת דָנָא. דְבָגִינִי כֶךָ כתִיב וּנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בָאָרֶךְ.

וְכִתְבֵּי וַיּוֹלֶד נָחַ שֶׁלְשָׁה בָּנִים (אמיר רבי יהודה ג'ג'ו ככתב בדף סב א): וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. אמר רבי יהודה כיון דכתיב ותִשְׁחַת הָאָרֶץ אַמְּאֵי לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. אלא פיוں דעבדו חובייהן באתגליא לעינייהן דכלא כדין לפנוי הָאֱלֹהִים כתיב.

רבי יוסי אמר אנא אפ' כא אמרית. ותִשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. בקדמיתה לפנוי הָאֱלֹהִים דלא הו עבדי באתגליא. לפנוי הָאֱלֹהִים עבדו ולא לפנוי בני נשא. ולבסוף עבדו באתגליא הדא הוא דכתיב ותملא הָאָרֶץ חמס. דלא הו אתר בכל ארעה דלא הו באתגליא. ובגין כך בתרי גווני אמר קרא.

אליה תולדות נח. רבי אבא אמר מיוםא דעבר אדם על פקונדא דמריה כל בני עלמא דאתילידו לבתר אקרון בני האדם. ולא לשבחא אקרון ה'ci. אלא כמאן דאמר בגנו דההוא דעבר על פקונדא דמריה. כיון דאתא נח, אקרון בני עלמא על שמיה דבנה. תולדות נח לשבחא. דקאים לון בעלמא. ולא תולדות האדים דבעבור לון מעלמא וגרים מותא לכלהו.

אמר ליה רבי יוסי, אי ה'ci, הא כתיב לבתר וירד יי' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. בני האדם כתיב ולא כתיב בני נח. אמר ליה בגין

דָּאָדָם (דָּחְטָא דָּא חַטָּא) קִמֵּי מְרִיה טָב לֵיה דָלָא אֲבָרִי וְלֹא
יכתוב עלייה היא קרא.

אֲלֹא פָא חַזִּי, בְּתִיב (משל י) בֶן חַכְם יִשְׁמַח אָב. כִּד בְּרָא
טָב, כָּל בָּנִי עַלְמָא דְכָרִין לֵיה לְאָבוֹי לְטָב. וּכְד
אִיהו בִּיש, כָּל אֲדָמָה לֵיה לְאָבוֹי לְבִיש. אָדָם בָּגִין
דָּחְטָא וּעַבְר עַל פְּקוּדָא דְמְרִיה, כִּד אָתוֹ אֲפִינָה דְמְרָדוֹ
בְּמְרִיהוֹן מָה בְּתִיב אֲשֶׁר בָנָיו בְּנֵי הָאָדָם בְּנָוִי (עה א) דָאָדָם
קָדְמָאָה דְמְרָד בְּמְרִיה וּעַבְר עַל פְּקוּדָה. וּבְגִינִי כִּד אַלְהָ
תּוֹלְדוֹת נָח. אַלְהָ וְלֹא קָדְמָאִי. אַלְהָ דְנַפְקָו וְעַלְוָו גּוֹ
תִּיבָה וְאֲפִיקוֹ תּוֹלְדִין לְעַלְמִין וְלֹא תּוֹלְדוֹת אָדָם דְנַפְקָ
מְגַנְתָּא דְעַדּוֹ וְלֹא אֲפִיק לוֹן מַתְמָן.

פָא חַזִּי, אַלְוָ אֲפִיק אָדָם תּוֹלְדוֹת מְגַנְתָּא דְעַדּוֹ, לֹא
יִשְׂתַצְוָן לְדָרִי דָרִין. וְלֹא אִתְחַשֵּׁך בְּהַזְרָא דְסִיחָרָא
לְעַלְמִין. וּכְלֹהוּ הוּא קִיְימִין לְעַלְמִין. וְאֲפִילוּ מְלָאָכִי עַלְאִ
לֹא קִיְימִי קִמֵּי הָאָדָם וְזֹיוֹא וְחַכְמָתָא. כִּמְא דָאת
אָמֵר בְּצַלְמָ אַלְהָים בְּרָא אָתוֹת. אָבֵל כִּיּוֹן דְגָרִים (ד"ס ט"א)
חַטָּאָה וְנַפְקָ אִיהוּ מְגַנְתָּא דְעַדּוֹ וּעַבְד תּוֹלְדוֹת לְבָר. לֹא
אַתְקִיְימָו בְּעַלְמָא וְלֹא תּוֹי פְּדַקָּא חַזִּי.

אָמֵר רַבִּי חַזְקִיה וּבַי הַיְד יַכְלִין לְמַעַבְד תּוֹלְדוֹת תִּמְןָ
דָהָא אַלְמָלָא לֹא אִתְמְשִׁיך עַלְיהָ יִצְרָא הָרָע וְחַטָּא
אַתְקִיִּם אִיהוּ בְּעַלְמָא בְּלַחְזּוֹי וְלֹא יַעֲבִיד תּוֹלְדוֹת.

כגונא דא אלמלא דחבו ישראל בעגלא ואמשיכו עלייהו יצר הרע לא עבדו (במדבר כפט א) **תולדות לעלמין ולא ייתון דרין אחרני לעלם.**

אמר לייה אלמלא לא חטא אדם לא עבד תולדות כגונא דא מסתרא דיצר הרע. אבל עבד תולדות מסתרא דרויחא קדישא. דהשתא לא עבד תולדות אלא מסתרא דיצר הרע. ובגין דכל תולדות דבני נשא בלהי מסתרא דיצר הרע, בגין כד לית לו זקיעם. ואי אפשר לו זון לאתקיימא, דסתרא אחרת את עבר בהו. (ז"ח ל"ג ואפשר לו זון בסתרא אחרת).

אבל אלמלא לא חטא אדם ולא אתרך מגנטא דעתן. הנה עבד תולדות מסתרא דרויחא קדישא דקדישין כמלאכי על אין קיימין לדרי דרין כגונא דלעילא. פיון דחטא ואוליד בגין לבך מגנטא דעתן, ולא זכה לאפקא לו זון מגנטא, לא אתקיימנו אפילו לא שתרשא בעלם דא. עד דאתא נח דאייה צדיק וועל בתבה. ומון תבה נפקה כל דרין העלם. ומתרמן אתברדו לככל ארבע רויחי העלם. (שיר לקמן ריש סב):

וירא אלhim את הארץ והנה בשחתה. אמא נשבחתה. בגין כי השחתה כל בשר את דרכו, כמה דאותמר. רבוי חייא פתח קרא ואמר (יינה ג) וירא אלhim את מעשייהם כי שבו מדרך הרעה.